

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

ΤΙ ΤΡΩΕΙ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ Σ' ΟΛΗ ΤΟΥ ΤΗ ΖΩΗ

"Ένα μάτς πολυ-παχυφαγίας." Ένας Γαργαντούας άχθοφόρος. Τι τρώει ένας άνθρωπος. Ποσότητες που προκαλούν ίλιγγον. κ.τ.λ.

"Όπως ξέρετε βέβαια πολλές φορές ως τώρα έχουν γίνει άγώνες πολυφαγίας μεταξύ διασημών φαγάδων, με σημαντικά έπαθλα, τα οποία ένεόδιζαν πάντοτε εκείνοι που κατόρθωναν να φάνε περισσότερα ή γρηγορότερα άπ' τους άλλους. Ένα τέτοιο τρομερό μάτς πολυφαγίας έγινε τελευταίως στη Νέα Υερσέη των Ηνωμένων Πολιτειών. Σ' αυτό έλαβαν μέρος δέκα έφτά φαγάδες, δέκα έφτά δηλαδή γαργαντούαι, άνεκηρύχθη δέ τέλος νικήτης ό μίστερ Νικ Όβλαντ, άχθοφόρος τό έπάγγελμα, ένθυλακώσας τό εκ τριών χιλιάδων δολλαριών έπαθλον, τό όποιον προσέφερε ό μεγάλος οίκος άλκαντοιας Χάρντιγκ έντ Κόμπαν.

Τό μάτς αυτό ήταν όπως λέμε και παραπάνω μάλλον άγών ταχυφαγίας. Έπρόκειτο δηλαδή να καταροχθιτιούν άπ' τους φαγάδες άγωνιστάς σέ όσον τό δυνατόν μικρότερον χρονικόν διάστημα τά έξής προϊόντα του οίκου Χάρντιγκ :

Πρώτον ένα πελώριο ζαμπόν ! Κατόπιν ένα κεράλι μονοριαντέλλα ! Έστερα μία βέργα σαλάμι μήκους έβδομήντα πόντων ! Έπειτα δύο μέτρα λουκάνικα ! Και τελευταίον, σάν έπιδόριον να πούμε, άλλο ένα πελώριο ζαμπόν ! ! Ψωμί, κρασί, νερό κ.λ.π. θά έχρησιωποιούσαν οι άγωνιστάι φαγάδες κατά βούλησιν Ό άγών άρχισε κανονικά αλλά όσο προχωρούσε ένας-ένας άπό τους δεκαέφτά φαγάδες φούσκωνε πρόωρα και άπεστέρο. Όταν έφθασαν τά λουκάνικα δέν είχαν μείνει παρά δύο γενναίοι μαχητάι : ό μίστερ Όβλαντ κι ένας νεαρός έμποροπάλληλος, ό όποιος και άλλοτε είχε κερδίσει σέ μάτς πολυφαγίας. Αυτή τή φορά όμως τά βρήκε σκούρα. Μόλις έτελείωσε τό πρώτο μέτρο άπ' τό τεράστιο λουκάνικο, ξεπλώθηκε χάμο τυμπανιαίος ! Ό μίστερ Όβλαντ εξακολούθησε άπαθής τό... λιτό του γεύμα, έφθασε στό ζαμπόν και χωρίς να δείχνη καμιά δυσφορία τό έφαγε και αυτό ολόκληρο !... Όλο τό γεύμα του μίστερ Όβλαντ εκράτησε άκριβώς 23 λεπτά τής ώρας. Είς τό διάστημα αυτό, τό τόσο μικρό, ό διαβολάνθρωπος αυτός έφαγε για δέκα, κατατροπώσας τους αντίπαλους του.

Τό πιο νόστιμο όμως άπ' όλα είνε τό έξής : "Όταν τελείωσε τό...γεύμα του ό Όβλαντ, έστράφη προς στην έλλανόδικον έπιτροπήν που τόν παρακολουθούσε με όρβάνοιχα από την εκπληξη μάτια και ελε :

— Θά παρακαλέσω τους κυρίους να μου έπιτρέψουν ύστερα από τά όρντέβρο αυτά να φάω έδώ κάτι, πρίν μου κοπή ή όρεξις !... Παρηγγείλε δέ σ' ένα πλαϊνό ξενοδοχείο και του έφεραν άμέσως ένα ψητό καπόνι με μπάμιες, τό όποιον κτεβερόχτισε αύθωρει ό άθεόφοβος !... *

"Όλοι οι άνθρωποι βέβαια δέν μπορούν να έπιδείξουν τέτοιους θριάμβους ταχυπολυφαγίας. Πόσον όμως θ' άπηγγίετε όταν μάτετε τί κολοσσαίαις ποσότητας τροφίμων καταβροχθίζουν κ' οι πιο λιγοφάγοι άπ' τους ανθρώπους στο διάστημα ολόκληρου τής ζωής των ! Μόνο τό ψωμί που έχει φαι ένας άνθρωπος τών πόλεων ως τα έβδομήντα του χρόνια, ύπολογίζεται, κατά μέσον όρον, σέ δεκα τεσσαρες χιλιάδες οκάδες ! Φαντασθήτε λοιπόν την ποσότητα αυτήν μαζεμένην ολόκληρην σέ στομάχι ενός ανθρώπου και θά σάς πιάση ίλιγγος. Άληθινό ψωμο-Άρράτά !... "Αν ύποθέσετε ότι τό ψωμί αυτό τό έφαγε ένας άνθρωπος σέ φραντζολίτσες, τών 100 δραμιών, που έχουν περίπου μήκος καθεμά σαράντα πόντους, και άν τις φρατζολίτσες αυτές τις βαλετε όλες στη γραμμή, για να φθάσετε από την

πρώτη στην τελευταία, πρέπει να κάνετε είκοσι δυόμισυ χιλιόμετρον όρόμο !...

Με τους ίδιους ύπολογισμούς οι δόκτωρες Λαντουζύ και Λαμπέ έφθασαν στο συμπέρασμα, ότι ένας άνθρωπος έβδομήντα χρόνων έχει φάει σ' όλο αυτό τό διάστημα 3 βώδια, έφτακόσια κιλά τό καθένα, 35 άρνιά τών 70 κιλών, 8 μούσχάρια τών έκατο κιλών και 5 γουρούνια τών 150 κιλών, χωρίς να λογαριάσουμε τά πουλερικά τό κνήγι και τά ψάρια !...

***
"Αλλά τό ψωμί και τό κρέας δέν είνε τά μόνα με τά όποια τρέφεται ό άνθρωπος. Καταναλίσκει ακόμη χόρτα, όσπρια, φρούτα, ρύζι, καφέ, ζάχαρη, βούτυρο, τυρί και, και... και... "Αν όλα αυτά τά τροφίμα τά μαζέψετε σ' ένα μέρος θ' άποτελέσουν ένα λώφον ψηλόν σάν τόν Λυκαβητό !...

Και όμως ό άνθρωπος, τόν όποιον παίρνουμε για παράδειγμα στη στατιστική αυτή είνε ως γνωστόν, ό τύπος του έγκρατους και του όλιγοφάγου.

"Αν πάλιν ένας άνθρωπος είχε την ολεθρία συνήθειαν να καπνίζει ένα πακέτο τσιγάρα την ήμέρα, από τότε που έγινε είκοσι χρόνων, στο διάστημα τών πενήντα έτών, θάχει καπνίσει ένα τσιγάρο μήκους περίπου τριάντα τριών χιλιομέτρον !...

Για να τελειώνουμε θ' αναφερθούμε πάλι στη στατιστική τών ιατρών Λαντουζύ και Λαμπέ, διά τής όποιας κατόπιν λεπτομερούς ανάλυσεως, άποδεικνύεται ότι ένας άνθρωπος στά έβδομήντα του χρόνια, έχει καταβροχθίσει έβδομήντα δύο χιλιάδες κιλά διάφορες τροφές ! Δεδομένον τώρα ότι τό σύνηθες βάρος ενός καλοκαμαμένου ανθρώπου είνε έβδομήντα δύο κιλά, φθάνουμε στο συμπέρασμα, ότι στο διάστημα τής ζωής μας τρώμε τροφές βάρους χιλιαπλάσιου του βάρους του σώματός μας !... *

ΑΝΕΜΩΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

— Ό φόβος είνε καλός όταν χρησιμεύη για να μās προφυλάξη από επικείμενον κίνδυνον. Άλλά δέν πρέπει να φοβούμεθα τό αναπόφευκτον, γιατί ό φόβος κατατά ένα καθαρό μαρτύριο, χωρίς κανένα σκοπό.

— Τα παιδιά έχουν ανάγκη κυρίως από παραδείγματα και όχι από συμβουλές.

— Φροντίστε να σās αγαπούν οι άνθρωποι, γιατί ή κοινωνία είνε δικαία μόνον άέναντι εκείνων τους όποιους αγαπά.

— Η προσοχή του άκούοντος είνε τό άκουπαιαμένο του όμιλουπντος.

— Οι μικροί έρωτες σβύνουν με τό πέρασμα του χρόνου, ένφ άντιθέτως οι μεγάλοι δυναμώνουν όσο περνά ό καιρός.

— Η άνάμνησις άναπληροί την άπουσίαν. Η μνήμη είνε ό καθρέφτης μέσα στον όποιον βλέπομεν τους άπόντους που αγαπούμε.

— Φιλία σημαίνει άμοιβαία ύποχώρησις.

— Με ήδονήν του θεωρεί κινδύνους καταιγίδος όστις όρμά στο πέλαγος δι' έρωτα Πατριδος.

— Φύγετε όχωρη φρονιτίδες, σούτε πάθη τρομερά ν' αγαπά και ν' αγαπώμαι είνε ή μόνη μου χαρά.

— Ό άνθρωπος γλυκογελά θηρνεϊ και πάλιν χαιρει, άνώνια αίσθηματα στα στήθη του δέν φέρει.

— Έλευθερία ! ό Θεός έπάνω τών ήλιων λαμπρόν φωστήρα σ' έδεσε του θρόνου του πλησίον.

έβδομήντα δύο κιλά, φθάνουμε στο συμπέρασμα, ότι στο διάστημα τής ζωής μας τρώμε τροφές βάρους χιλιαπλάσιου του βάρους του σώματός μας !... *

